

[Boligministeren.]

ligministeriet vil snarest muligt blive optaget.

Endelig vil jeg gerne sige om de bemærkninger, der er gjort vedrørende boligministeriets holdning til den henvendelse eller rettere sagt den undersøgelse, som Fællesorganisationen af almennyttige danske Boligselskaber og Lejernes Landsorganisation efter henstilling fra folketingets boligudvalg foretog om indførelsen af lejerdemokrati, at jeg havde den fornemmelse, at hr. Helge Nielsen mente, at når man var nået frem til et resultat, måtte man også følge dette resultat. Det kan jeg ikke anerkende, men jeg vil dog gerne sige, at princippet i det — og det er dog trods alt det væsentligste — nemlig at beboerne får øget indflydelse på afdelingernes ledelse og også indflydelse opad i de forskellige styrelsesled inden for de sociale og almennyttige boligselskaber, er jo fastholdt. I princippet har regeringen helt kunnet tiltræde det foreliggende vedtægtsudkast, men når udkastet skulle gøres til en „boligministeriets normalvedtægt“, måtte der nødvendigvis være enkelte bestemmelser, som måtte udgå eller ændres.

Disse bestemmelser havde først og fremmest relation til spørgsmålet om beboernes eventuelle medlemskab af lejerforeninger, herunder Lejernes Landsorganisation. Såfremt bestemmelserne bibeholdtes i en normalvedtægt, kunne dette måske være blevet opfattet som en form for organisations tvang, der pålægges af boligministeriet. Jeg minder om, at denne opfattelse jo også er blevet gjort gældende ved henvendelser fra repræsentanter for betydelige grupper af beboere. Derfor syntes vi altså, at vi måtte ændre på disse punkter, men jeg vil dog gerne sige også i relation til Lejernes Landsorganisation, hvis arbejde jeg naturligvis takker for, lige så vel som jeg takker for det arbejde, som er udført af Fællesorganisationen af almennyttige danske Boligselskaber, at jeg kan da ikke se rettere, end at det vil give Lejernes Landsorganisation nye arbejdsmuligheder og et nyt grundlag, men de må som andre organisationer selv skaffe sig deres grundlag blandt medlemmerne.

Må jeg slutte med at sige, at jeg havde selvfølgelig gerne set, at man på mange måder var kommet videre allerede i denne folketingssamling med boligproblematikken,

og jeg vil ikke på nogen måde postulere, at det, vi nu er nået frem til, repræsenterer en endelig boligløsning. Jeg vil i det hele taget gerne sige, når udtrykket boligløsning og løsning af boligproblemerne så ofte fremhæves, at vi må være indstillet på, at i det moderne samfund vil der bestandig melde sig nye problemer på dette område alene på grund af samfundenes acceleration og den industrielle udvikling, velstandsudviklingen, sociale problemer og mange andre forhold, så der vil såmænd altid være forhold på dette område, som lovgivningsmagten må tage stilling til.

Jeg synes dog, at der trods alt, ihvorvel jeg meget gerne havde set bred enighed mellem partierne, er opnået en række positive ting. Genudlejningsreglen vil føre et skridt videre frem mod normaliseringen. Denne genudlejningsregel er i øvrigt analog med den regel om forhøjelse af lejeværdien ved boligsifte, som vi om lidt skal behandle her i folketinget, og jeg forstår i og for sig ikke, at man har så forfærdelig meget imod det på det ene område, men mener at kunne acceptere det, når det frejer sig om enfamilieshuse. Den vil også, synes jeg, mindske begrebet boliglotteri. De, der står over for at skulle have ny bolig, de unge, er mere ligestillede, mindre afhængige af forbindelser, end de tidligere var. Disse bestemmelser vil også styrke landsbyggefonden og landsbyggefondens muligheder for at finansiere nyt byggeri og fremfor alt — det beder jeg om at man hæfter sig ved som en meget vigtig del af denne lovgivning — vil moderniseringsopgaven blive styrket igennem de retningslinjer, der er lagt dels for indbetalingerne til investeringsfonden, dels for udlånene fra investeringsfonden. Der er altså her lagt kimen til en indsats på dette område af betydelig større omfang, end vi tidligere har oplevet det.

Helge Nielsen: Jeg vil gerne først takke ministeren for nogle af svarene, og jeg vil også gerne gøre den indrømmelse, at jeg har været meget glad for, at mange af de forslag, som vi har stillet i udvalget, og de problemer, vi har rejst, er blevet imødekommet, og at man har fået ændringsforslag, som praktisk taget alle — eller rettere sagt alle — forbedrer den lovgivning, som vi startede med.